

Tilbakemeldinger fra studentansatte ved fakultetsbiblioteket:

Mange studenter jeg møter gjennom en vanlig skrankevakt leter etter pensumlitteratur. Det virker som om de fleste studentene stresser med å få lest hovedlitteraturen, og at tillegg- og innføringslitteratur havner i andre rekke. Utenom eksamener og praktikumsoppgaver ser de ut som studentene jeg snakker med holder seg til pensumlistene. Jeg lurer på om de studentene som utforsker den bredere litteraturen utenfor listene heller ikke trenger hjelp med å finne fram, og derfor ikke er innom skranken. Jeg tviler litt på om nye studenter har fått med seg at man kan velge en av oppføringene med hovedlitteratur, og at de ikke må lese alle oppføringene, men masterstudenter har fortalt at de velger det de liker best som grunnlag for lesingen sin.

Ferske studenter snakker ofte om at de føler seg overveldet over mengden tillegglitteratur, men det er nok manglende forståelse for at man ikke må lese *alt* for å stå til eksamen. En presisering av hva som ligger i begrepene hoved-, tilleggs-, og innføringslitteratur vil sikkert være nyttig for nye som mer erfarne studenter.

Mitt inntrykk er at studentene er mest opptatt av hovedlitteraturen. Det er de bøkene vi får mest spørsmål om, og det er generelt mye sirkulasjon og ventelister på de mest populære bøkene som er hovedlitteratur. Har også inntrykk av at studentene bruker litteraturlistene i leganto aktivt for å finne hovedlitteratur. Når det er flere alternativer opplever jeg at det ofte er ett alternativ som er mer populært enn andre. Det er gjerne den nyeste boka blant alternativene som er mest populær, og/eller den som oftest blir vist til i forelesninger etc.

Når det gjelder innføringslitteratur er mitt inntrykk at studentene forholder seg litt "friere" til pensumlisten. Det er ofte "nøtteskall"-bøker, eller "kort forklart"-bøker som står oppført under innføringslitteratur i pensumlistene, men også andre enklere fremstillinger er populære, slik som Robins guide bøkene, oppgavebøker med veiledninger etc. Her finner studentene litt mer ut av hva som passer for dem.

Jeg har ikke noe særlig inntrykk av hvor utbredt det er med tillegglitteratur. En årsak kan kanskje være at det ofte dreier seg om artikler tilgjengelig online? Studentene finner ofte frem til disse selv. Jeg har heller ikke noen oppfatning av hvorvidt studentene føler på et press om å lese tillegglitteratur eller ikke. Opplever generelt å få lite spørsmål om denne kategorien i pensumlistene.

Når det gjelder hovedlitteraturen, så oppstilles det gjerne flere alternativer til dette, det er vel og bra, men som regel oppleves dette som noe rotete. I alle fall når "alternativ" bare står i liten tekst og det er oppstilt flere "hovedlitteraturer" nedover markert med I, II, III, osv.

Innføringslitteratur er fint! Det er vel forståelig også om det er få trykk, spesielt om Knoph er oppstilt som et alternativ, de fleste har den fra før fra første året.

Generelt synes jeg dessverre at leganto er uoversiktlig og rotete.

Når det gjelder øvrige studenter så hender det vi opplever henvendelser i skranken om hjelp med leganto og å finne frem til litteratur i biblioteket, men det er ikke veldig ofte, og gjelder ofte

enkeltemnestudenter. Har ikke noe inntrykk om hvorvidt studenter leser tilleggslitteratur eller innføring fra skranken.